

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1213/2019
27.06.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Јелене Боровац, Звездане Лутовац, др Драгише Б. Слијепчевића и Бранка Станића, чланова већа, у парници тужиоца Стамбене заједнице АА број .. у ... из ..., против тужених ББ из ... и ВВ из ..., које заступа Молнар Андраш адвокат из ..., ради исељења, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2576/18 од 29.11.2018. године, у седници већа одржаној дана 27.06.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2576/18 од 29.11.2018. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2576/18 од 29.11.2018. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 3791/16 од 22.03.2018. године, наложено је туженима да се иселе из заједничких просторија у сутерену стамбене зграде у улици АА бр. .. у ..., саграђене на парцели бр. .. уписане у лн. број .. к.о. ..., у власништву тужиоца и да просторије предају тужиоцу слободне од лица и ствари. Туженој ББ је наложено да се исели из оставе означене бројем .. у главном архитектонском грађевинском пројекту ../06 од децембра 2006. године, површине 26,41 м² која се у природи налази са степеништа право у сутерену стамбеног објекта. Туженом ВВ је наложено да се исели из оставе означене бројем .. у истом грађевинском пројекту у површини 31,55 м² који се у природи налази са степеништа десно, крајња остава лево, преко пута просторије за лифт, у сутерену стамбеног објекта. Обавезани су тужени да солидарно тужиоцу накнаде трошкове парничног поступка у износу од 360.100,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2576/18 од 29.11.2018. године, ставом првим изреке, потврђена је првостепена пресуда у побијеном делу којим је усвојен захтев за исељење тужених и у делу одлуке о накнади трошкова поступка за износ од 247.550,00 динара, док је у преосталом делу одлука о накнади трошкова преиначена и захтев тужиоца одбијен. Ставом другим изреке,

одбијен је захтев тужених и захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права, на основу члана 404. ЗПП.

Тужилац је поднео одговор на ревизију тужених, захтевајући накнаду за трошкове њеног састава.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужених као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП, јер изражен правни став у нижестепеним одлукама о основаности захтева за исељење не одступа од важеће судске праксе.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијеног дела прелази динарску притиввредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исељења поднета је 20.04.2016. године. Вредност предмета спора означена је у тужби износом од 2.850.000,00 динара (23.000 евра).

С`обзиром на то да је у тужби означена вредност предмета спора очигледно испод 40.000 евра у динарској притиввредности то изјављена ревизија није дозвољена.

Одлука о трошковима поступка донета је на основу члана 154. став 1. ЗПП јер трошкови одговора на ревизију нису били потребни ради вођења парнице.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Предраг Трифуновић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић